

БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№ 4 (43), грудень 2018 року

ДО 90-РІЧЧЯ ХДАК

МНОГАЯ ЛІТА, Alma mater!

У 2019 році ХАРКІВСЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ виповнюється 90 років. За роки свого існування Академія виховала цілу плеяду видатних учених, докторів та кандидатів наук, професорів, доцентів, в її аудиторіях працювало багато видатних митців, діячів культури і мистецтва. Під головуванням ректора – доктора історичних наук, професора, академіка Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України Василя Миколайовича Шейка, Академія закріпила статус культурологічно-мистецького закладу вищої освіти України загальнодержавної форми власності, акредитованого за IV рівнем. Ювілейна дата – значна подія, яка не має минути повз нас, великої родини ХДАК, адже саме тут, в стінах Alma mater, минають щасливі роки студентського життя.

Напередодні Нового року в просторій та затишній залі КЗК «Харківського муніципального культурного центру» (колишнього ПК «Металіст») свої яскраві вітання з 90-річчям ХДАК висловлювали провідні діячі музичного мистецтва України, викладачі та студенти вишу.

Концерт був сповнений неймовірною аурую позитиву та новаторства. Пролунали твори сучасних українських композиторів, талановитих митців – заслуженого діяча мистецтв України, доцента, художнього керівника театру народної музики «Обереги» **Ю. Б. Алжнева**, завідувача кафедри інструментів духового та естрадного оркестрів, кандидата мистецтвознавства, доцента **І. А. Гайденка**.

Почуття радості та хвилювання переповнювали присутніх у концертній залі, адже відбулася яскрава подія в музичному житті Харкова за участю творчих колективів факультету музичного мистецтва ХДАК: естрадно-симфонічного оркестру (керівник **І. А. Гайденко**, диригент – **Ю. Б. Алжнев**); академічного хору (керівник, диригент – **В. Г. Бойко**); фольклористичних гуртів «Фарби» (керівник – **Г. М. Бреславець**), «Лада» (керівник – **В. В. Осипенко**); солістів – **Павла Гаряжи** (труба), **Богдана Клика** (естрадний вокал), **Артема Кочергіна** (читець).

Музичні твори, виконані в програмі ювілейного вечора, дивували та зачаровували слухачів оригінальністю авторського задуму. Так, відкрила концертну програму «Величальна академія» (муз. **І. Гайденка**, сл. **М. Дреганової**) для мішаного хору та естрадно-симфонічного оркестру. Створена спеціально на честь ювілею, величальна пісня є концептуальним увиразненням високопрофесійного статусу закладу в галузі вищої академічної освіти, що підноситься у височині на «крилах» освіти та науки.

У композиції «Воїнам світла» (муз. **Ю. Б. Алжнева**) – відчувалося сполучення елементів епічної оповідності з загостреним психологізмом та глибоко особистим відбиттям загальнозначущої гуманістичної теми боротьби за мир.

У представленій увертюрі для оркестру «Кропивницькому...» (муз. **І. А. Гайденка**) автор зосередив увагу слухачів на широкому діапазоні різних емоційних

станів: від філософської лірики, романтичної патетики до відвертої експресивності, палкого сплеску.

Не оминула наш концерт і хвиля ліричності: пісня «Не говори печальними очима...» (муз. **І. А. Гайденка**, сл. **Л. Костенко**) у виконанні **Богдана Клика** в супроводі естрадно-симфонічного оркестру не залишила байдужим жодного слухача.

У «Театральній сюїті» в 3-х частинах («Інтермедія», «Добро та зло», «Карнавал») **І. А. Гайденка** дався взнаки багаторічний досвід роботи композитора в театральному жанрі. Відчувалися динамізм, безперервність і напруженість розгортання музичної думки подібно до театральної дії. Драматургія композиції вказує на наявність каденції на початку твору і прихованої поліфонії як основи інтонаційної концепції твору, музичну форму якої можна репрезентувати як одночастинний цикл зі вступом та своєрідним фіналом, в якому відбувається синтез головних тем.

Музична різдвяна дія в IX частинах «Ми є тому, що нас не може бути...» (сл. **Л. Костенко**, муз. **Ю. Б. Алжнева**) як зразок складного оркестрово-хорового твору потребувала глибокої уваги слухача. В досягненні прадавніх основ української народної духовної традиції **Юрія Борисовича** вирізняє глибока закоріненість у сутність українського міфологічного сприйняття і світовідчуття.

Після закінчення концерту глядачі висловлювали своє захоплення та дякували артистам, організаторам за можливість долучитися до прекрасного. Гарний настрій та щирі почуття ще більше об'єднали дружню родину ХДАК.

Концерт-присвята, який було висвітлено в харківських ЗМІ, зокрема в програмі медіа-групи «Новини-об'єktiv» (від 18 грудня 2018 р.), дозволив виявити яскравість і різноманітність творчих сил нашої Академії та міста!

Р.С. Якщо бажаєте отримати якісну музичну освіту за європейськими стандартами – приєднуйтесь до лав студентів Академії та ставайте учасниками одного з творчих колективів факультету музичного мистецтва!

«Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» –

саме під такою назвою наприкінці листопада в стінах Харківської державної академії культури пройшла щорічна міжнародна наукова конференція. Прикметно, що з часу її заснування (на початку 2000-х років) у ній брали участь лише досвідчені науковці: доктори, кандидати наук та аспіранти. Утім на сьогодні її цільова аудиторія значно розширилася: з доповідями виступають не лише викладачі з науковими званнями, а й учителі загальноосвітніх шкіл, наукові співробітники та студенти з різних регіонів України та зарубіжжя. Так, наприклад, цього року на конференцію зареєструвалися науковці з Хорватії, Польщі, США та Китаю. Серед учасників – представники з 8 міст України: Києва, Харкова, Івано-Франківська, Дніпра, Вінниці, Одеси, Сум, Мелітополя. Науковий захід традиційно проводився під патронатом ректора Харківської державної академії культури **Василя Миколайовича Шейка** – доктора історичних наук, професора, дійсного члена Національної академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН.

Пленарне засідання

Пленарне засідання – це, безсумнівно, одна з найважливіших складових конференції. На ньому традиційно виголошуються найґрунтовніші та найактуальніші доповіді, що є цікавими для представників різних наукових шкіл, студентів та викладачів різних факультетів вищих освітніх закладів України та зарубіжжя. Цього року мали честь презентувати свої розвідки перед науковим загалом учені, які реалізують свій творчий потенціал у сфері культурології, мистецтвознавства та соціальних комунікацій.

Пленарне засідання традиційно відкрила проректор з наукової роботи ХДАК, доктор педагогічних наук, професор **Наталія Миколаївна Кушнарєнко**. Вона привітала учасників та гостей конференції, окреслила її формат і подала невелику історичну довідку щодо еволюції наукового форуму.

Тематика доповідей пленарного засідання охоплювала широкий спектр сучасного наукового дискурсу. Усі доповідачі підготували надзвичайно цікаві та інформативні дослідницькі матеріали, що супроводжувалися мультимедійними презентаціями. Так, увагу слухачської аудиторії привернула доповідь **С.Елліса** – голови товариства «Дім польський «Родина родин»». Оскільки доповідач веде активну діяльність із налагодження міжкультурної комунікації між Польщею та Україною, то у своїй промові він зацентрував увагу на багатьох аспектах співпраці наших країн. Утім сама ж доповідь С.Елліса була присвячена постаті лікаря й філантропа В.Франковського – поляка за національністю та харків'янина в душі. Усім слухачам було цікаво дізнатися про цю знакову постать для нашого міста. Так, В.Франковський у 1840 році закінчив медичний факультет Харківського університету; у 1844–1855-х роках працював лікарем Харківського комерційного банку; у 1849 – 1859-х – акушером Харківської лікарської управи. Протягом 40-ка років він був активним членом міського благодійного товариства та одним із засновників медичного товариства, ініціатором створення міської дитячої лікарні. У 1892 році за добросесну діяльність йому було надано звання «Почесний громадянин Харкова», а в 1894 році його ім'ям названо одну з вулиць нашого міста.

Наступна доповідь була виголошена доктором мистецтвознавства, професором, завідувачем кафедри теорії та історії музики ХДАК **О. Г. Роценко**. Своє наукове дослідження авторка присвятила яскравому феномену сучасного музикознавства – міфолоперології. Для аналізу оперного міфу цілком слушно було обрано творчість видатного німецького композитора XIX століття Р.Вагнера як реформатора опери, який створив альтернативний тип сценічного дійства – музичну драму, для якої характерною є міфологічна домінанта. Згідно з теоретичними концепціями О.Г.Роценко, вагнерівський оперний міф закодований уже в самих назвах музичних драм, якими є сакральні апелятиви («Валькірія», «Нюрнберзькі майстерзінгери»), власні імена («Лоенгрін», «Тангейзер», «Тристан і Ізольда», «Зігфрід», «Парсифаль»), або сакральні предмети («Летючий голландець», «Перстень Нібелунга», «Золото Рейну»).

Музикознавчу тематику продовжила доктор мистецтвознавства, доцент ХДАК **Ю. В. Воскобойнікова**. Дослідниця здійснила широкий географічний експурс діаспорних церковно-співочих традицій в Австрії, Литві, Польщі, Франції, Німеччині, Китаї та Японії. З одного боку Ю. В. Воскобойнікова осмислила спільне для сучасної православної діаспори «консервування» традицій церковного співу, з іншого – різноманіття підходів до вибору репертуару. Наприклад, у Франції православний церковний спів на сьогодні презентує легендарний хор собору Олександра Невського, більше відомий як хор Миколи Кедрова. З 2007 року хором керує протодіякон Олександр Кедров, який, успадкувавши родинний музичний дух, продовжує розвивати церковно-хорову справу російського зарубіжжя. За словами доповідачки, самобутній характер має розвиток православного церковного співу в Китаї, де регент Ніна Старостіна створила зразок літургії, що поєднує традиційну китайську мелодику зі слов'янською чотириголосною фактурою та може виконуватися як церковнослов'янською, так і китайською мовами.

Наступне наукове дослідження презентувала кандидат історичних наук, доцент Донецького національного університету ім. В.Стуса (м. Вінниця) **І. В. Петрова**. Автор розповіла про важливі культурно-громадські проекти, присвячені збереженню пам'яток вітражного мистецтва Вінниці II половини XX ст. Разом зі своїм студентом О. П. Розановим дослідниця здійснила керівництво двох проєктів: «Soviet Mosaics in Ukraine» та «6 мозаїк», мета

яких – збирання, систематизація та зберігання відомостей щодо місцезнаходження та культурно-історичного значення вітражних мозаїк, що були демонтовані внаслідок Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки». І. В. Петрова проаналізувала збережені мозаїки щодо їх техніки виконання, мистецької цінності, духовного та суспільного призначення. Дослідниця вивчила як храмові вітражі, так і вітражі в кам'яницях: адміністративних спорудах, навчальних закладах та житлових будівлях. Серед зразків витворів вітражного мистецтва – «Людина і природа» (автор Гринюк Л. Н., 1984 р., у Швейному об'єднанні ім. Володарського), «Стара медицина» (автор Гринюк Л. Н., 1983 р., в Санаторії військово-повітряних сил (розмір 400x460)), «Першодрукарі» (автор Жілінскайте К. К., 1988 р., в Музеї книги м. Тульчин), «Знання – сила» (автор Ященко І. П., 1985 р., у Вінницькій ЗОШ № 4). І. В. Петрова подала детальну мультимедійну презентацію з низкою зразків пам'яток цього виду мистецтва: вітражів із кольорового плоского скла, розписів прозорими фарбами, об'ємно-просторових скляних композицій тощо.

Доповідь на тему «Нові медіа як засіб формування іміджу сім'ї: постановка проблеми» яскраво презентувала кандидат педагогічних наук, старший викладач ХДАК **А. В. Вегеріна**. На початку виступу авторка зосередила увагу всіх присутніх на теоретичному апараті свого дослідження: навела концептуальне визначення поняття «інформаційна культура», запропоноване А. О. Рижановою, згідно з яким «у творенні духовної сфери людини доводиться постійно маневрувати поміж соціальною залежністю індивіда та його повною відірваністю від соціуму, між створенням умов для задоволення потреб особи та споживацтвом, її нестатками та перенасиченістю». А. В. Вегеріна зазначила, що в нових медіа можуть візуалізуватися як цінності сім'ї (кохання, виховання дітей, згуртованість, взаємодопомога), так і антицінності (зрада, шлюб за розрахунком). До телевізійних програм першої категорії авторка зарахувала загальновідомі проекти «Все буде добре», «Від пацанки до панянки», «Хата на тата», «Кохана, ми вбиваємо дітей», «Врятуйте нашу сім'ю»; до другої – шоу «Холостяк», «Одруження наосліп». Так, останні дві програми, на думку дослідниці, носять провокаційний, епатажний характер, пропонуючи українським глядачам неадаптовану кальку західної моделі поведінки. Окремий блок дослідження авторки був присвячений висвітленню іміджу сім'ї у соціальних мережах, де користувачі переважно оприлюднюють світліни, що віддзеркалюють здебільшого матеріальні цінності (авто, житло, подарунки, подорожі), натомість сімейні цінності висвітлюють недостатньо.

«Кахлярство Лівобережної України як маркер соціокультурних перетворень» – такою була тема доповіді кандидата історичних наук, старшого викладача ХДАК

А. Л. Щербаня. Дослідник здійснив глибокий історичний аналіз щодо виникнення та поширення феномену кахлярства в другій половині XV – на початку XVII ст., етапів його найбільшого розквіту та поступового занепаду в кінці XX ст. Кожен період розвитку кахлярства, на думку вченого, відповідає своїм особливим естетичним запитам населення, модним течіям та має свою стилістику. Так, з другої половини XVII ст. кахлі з різноманітними зображеннями, геометричними та бароковими рослинними мотивами, складними сюжетами набули поширення в побуті заможних міщан і козаків, котрі пристосували їх для спорудження варистих печей. З початку XVIII ст. шляхом поширення наслідувань голландсько-калузької техніки відбувається декорування гладких кахлів мінеральними фарбами по білому тлу та поступове проникнення мальованих виробів у середовище нижчих верств населення. Упродовж XIX ст. під впливом калузького кахлярства поширювалися зображення кошиків із квітами та квіткових букетів. Останнє, нетривале піднесення кахлярства на Лівобережній Україні відбулося на початку XX ст. внаслідок поширення стилю модерн у місцевій архітектурі.

Цікаве наукове дослідження, присвячене вивченню підземного Харкова як об'єкту екстремального туризму, презентувала студентка факультету управління і бізнесу **А. С. Єманова**. Дослідниця зазначила, що практика збереження, відновлення та подальшої музеєфікації різних підземних об'єктів доволі розповсюджена у світовому просторі. Як приклад вона навела катакомби Парижу та Риму, печери Бату в Малайзії, соляну шахту в Польщі, печери Бейт Гуврін в Ізраїлі. Було також зазначено, що підземні об'єкти використовуються в туристичному бізнесі в Києві, Львові та інших містах України. Однак у Харкові та області цей напрям туризму, на думку А. С. Єманової, розвинений недостатньо, незважаючи на те, що на сьогодні офіційно зареєстровано 27 підземних об'єктів. Серед перспективних місць для туристичних екскурсій авторка назвала дореволюційні підземні ходи під Бурсацьким узвозом, вулицями Римарською, Квітки-Основ'яненка та Університетською. Дослідниця зазначила, що ці підземні квартали, побудовані в кінці XVIII ст., є об'єктами історико-культурної спадщини нашого міста, тому не мають бути відділені від туризму.

Декілька років поспіль студентка факультету кіно-, телемистецтва **А. В. Посашкова** досліджує проблематику, пов'язану з екранізаціями книг Дж. Роулінг. Цього року тема її доповіді на пленарному засіданні звучала так: «Роман і п'єса у аудіовізуальному мистецтві: на прикладі творів Дж. Роулінг «Гаррі Поттер». Авторка здійснила контент-аналіз різних кінофільмів, що стали екранізаціями п'єс, виявляючи їх особливості та осмислюючи позицію кінокритиків щодо доцільності таких екранізацій. Більша частина доповіді А. В. Посашкової була присвячена порівняльному аналізу романів про Гаррі Поттера та

останньої книги Дж.Роулінг – п'єси «Гаррі Поттер і Прокляте Дитя». Так, на думку доповідачки, історія Поттера в романі створює цілий магічний світ з великою кількістю персонажів, магічних істот, школи магії та чарів «Гогвортс» тощо; п'єса ж, базуючись на створених у романі образах, ілюструє нові події, але без потрібної деталізації. Як висновок цілком слушно було зазначено, що, створивши п'єсу, Дж.Роулінг суттєво розширила глядацьке коло шанувальників «поттеріани», а трансформаційні особливості паралельного розвитку аудіовізуального та театрального мистецтва ще потребують подальших досліджень.

Секційні засідання

У програмі конференції на 14-ти секціях було заявлено понад 220 доповідей з актуальних питань розвитку культурології; соціальних комунікацій; менеджменту та туризму; хореографічного, музичного, театального та аудіовізуального мистецтва тощо. Про хід засідань на заключному пленарному засіданні звітували голови та секретарі. Читацькій аудиторії пропонуємо звіт двох секцій.

Секція «Хорове мистецтво у крос-культурному просторі»

Тематика наукової дискусії секції була хронологічно та географічно різноманітною – від «білих плям» у творчості відомих митців минулого (Е. Елгара, М. Колесси, К. Шведова) до абсолютно новітніх надбань сучасних хорових композиторів (А.Зубрича, А.Пярта, О.Юнек). Подальшого розвитку також набули дослідження творчості наших видатних співвітчизників – Л.Дичко, М.Скорика, Л.Боднарука.

Серед 7 представлених доповідей найцікавішими виявилися робота викладача кафедри хорознавства та хорового диригування ХДАК К.Ю. Донцової-Пушенко «Особливості втілення сквородинівського філософського всесвіту в хоровій симфонії О. Щетинського «Узнай себе»» та доповідь студентки 4-го курсу Ірини Лісніченко (тези підготовлені у співавторстві з проф. І.І. Гулеско) стосовно інтерпретації хорової версії «Енігма-варіації» №9 Е. Елгара. За результатами обговорення було вирішено відзначити ці наукові роботи дипломами.

Голова секції: Воскобойнікова Ю. В., д-р мистецтвозн., доц. каф. хорознавства та хорового диригування ХДАК

Секція «Історико-культурні та соціально-економічні виміри туризму»

На засіданні секції було присутньо 16 осіб, заслухано 8 доповідей, які викликали жваві дискусії. Серед тем, які обговорювали учасники конференції, були такі: історико-культурні виміри в туризмі, пам'ятки архітектури та історії, вулиці як пам'ятки міста, пріоритетні напрями туризму на Харківщині, туризм як вид культурно-дозвілєвої діяльності, актуальні види туризму (гастрономічний, винний, екстремальний, інклюзивний, кінотуризм, туризм для людей поважного віку), соціально-економічна статистика в туризмі, світовий туроперейтинг, управління маркетинговою діяльністю, інтернет-маркетинг у сфері туризму та підбір персоналу на підприємствах туристичної індустрії. Варто зазначити, що майже всі доповіді супроводжувалися презентаціями та відеоматеріалами. Кращих доповідачів було вирішено нагородити дипломами. Ними стали як вихованці нашої академії, так і поважні гості – Ярослава Гнойова (магістр I курсу), Дар'я Рибальченко (магістр I курсу), Олена Бондарева (магістр II курсу), Валерія Абдулімова (магістр II курсу), Віктор Михайлович Ряполов (ст. науковий співробітник, мистецтвознавець-реставратор, завідувач архівного відділу НДПІ «СХІДБУДПРОЕКТ»).

Ще раз вітаємо всіх учасників конференції та бажаємо подальших успіхів на науковій ниві!.

М. Зайцева, секретар секції, канд. екон. наук, доц. каф. туристичного бізнесу ХДАК

Майстер-клас

«Підготовка до першого пітчінгу: досвід участі в міжнародному кінофестивалі «KharkivMeetDocs»

Випускниця факультету кіно-, телемистецтва ХДАК, а на сьогодні – продюсер і режисер «StudioDocKinoTransformazija» Софія Возняк поділилася з учасниками і гостями конференції безцінним досвідом участі (та головне – перемоги) в пітчінгуванні власного проекту – фільму «Маршрут № 1/3».

Пітчінг – це презентація кінопроекту з метою знаходження інвесторів, які готові фінансувати цей проект. С. Возняк детально розповіла про етапи підготовки до пітчінгу: 1) моніторинг формату заходу, на якому відбудеться пітчінгування; 2) усвідомлення масштабу свого проекту; 3) підготовка презентації свого проекту для журі, що має містити логлайн (слоган фільму), синопсис (стисле викладення сюжету), тритмент (візуальне рішення твору); 4) зйомка невеликого за хронометражем відео майбутнього твору (тизеру, трейлеру чи епізоду).

Для успішного захисту свого проекту, за словами спікера, необхідне чітке усвідомлення теми та ідеї фільму, його драматургічної композиції, режисерських та операторських засобів його реалізації. «Ніколи не можна говорити слово «не знаю», – наголосила С. Возняк, адже автор має бути впевненим в успішній реалізації майбутнього проекту та переконати в його успішності журі.

Співспікером майстер-класу стала декан факультету кіно-, телемистецтва професор З.І. Алфьорова – знаний фахівець у галузі аудіовізуального мистецтва та член журі різноманітних конкурсів і фестивалів. Вона доповнила доповідь С. Возняк корисними для студентів порадами та настановами.

P.S. Йоганн-Вольфганг фон Гете писав: «Людина має вірити, що незбагненне можна досягнути». Наукові конференції Харківської державної академії культури покликані сприяти обміну думками між досвідченими та молодими науковцями, професорами та аспірантами, викладачами та студентами. Творимо науку разом – і всі наукові скарби відкриються нашому зору! Долучайтеся, шановні науковці!

О. О. Косачова, канд. наук із соц. комунікацій, ст. викл., заст. декана ф-ту кіно-, телемистецтва ХДАК, голова НТСА ХДАК

«Если учитель соединит в себе любовь до дела и до учеников, он — совершенный учитель»

З этими словами русского писателя Льва Толстого трудно не согласиться, особенно, если идти о известного режиссера-практика, кандидата искусствознания, профессора, заслуженного деятеля искусств Украины, заведующего кафедры режиссуры нашей Альма матер **Сергия Ивановича Гордеева**. За словами коллег, он — Педагогом с великой литературы, который выявляет максимальную требовательность до своих учеников, воспитывает в них ощущение лидерства, трудолюбия и даже фанатизма на режиссерской ступени. Важно также, что каждый студент находит в личности Учителя лучшего друга и наставника, который всегда выслушает, поймет и даст ценные советы.

Уже почти год минуло с того времени, как Сергей Иванович отмечал свой 70-летний юбилей, а до редакции нашей общешкольной газеты продолжают поступать многочисленные материалы-воспоминания о незабываемых студенческих годах от благодарных выпускников режиссерской мастерской Гордеева. Тоже с самыми интересными статьями «гордеевцев» мы предлагаем познакомиться нашей читательской аудитории.

Редакционная коллегия

«Не хлопайте лицом...», или вспоминая «выпускников-Гордеевцев» о прекрасных студенческих годах...

Нет, не думайте, что в названии воспоминаний вкралась ошибка! Именно с этой фразы начиналось знакомство с профессией режиссера. Первые режиссерские этюды и первые актерские пробы. «Ах, ну зачем же вы лицом-то хлопаете? Не надо врать! Где ваша органика? Где правда?»... Сергей Иванович не успокаивался, пока не добивался от нас — молодых студентов первого курса, только-только закончивших школу и оторвавшихся от мамы-папы, этого волшебного, волнующего и раскрепощающего наш творческий потенциал ощущения *правды* на сцене... А потом это чувство правды и причастности к окружающим нас людям вошло не только в режиссерскую профессию, но и в нашу жизнь.

Четыре года мы учились профессии. В дипломе наша специальность звучала так: «Режиссер любительского театра». Мы считали, что любительский — от слова «любить». Мы любили театр, профессию, режиссуру, наш курс, педагогов, творческие праздники, капустники, наши этюды, инсценировки, «отрывки», композиции, и, конечно, спектакли. Каждый из нас был сценаристом и художником, певцом и танцором, актером и режиссером, а также зрителем — самым добрым и отзывчивым. Когда мы сидели в зрительном зале, а однокурсники играли на сцене, мы переживали не меньше, а иногда и больше самих актеров. И это было счастье: сопереживание, общая творческая работа и общая победа.

Курс наш делился на две группы (да-да, в восьмидесятые годы так было!) по 12-13 человек. Каждую группу вел (и отвечал за наше нравственное и творческое здоровье!) «свой» педагог. У нас были группа В.А.Дмитриева и группа С.И. Гордеева. Конечно, между нами была конкуренция! Но была и искренняя дружба и взаимопомощь! Сценическое движение преподавал В.А.Дмитриев: падения и пощечины, фехтование и бои, координация движения и этикет — необходимые навыки для будущего режиссера.

Сценическая речь! Сколько пришлось исправлять недостатков! В.К. Комкова и А.И. Кулишенко учили нас навыкам сценической речи. Упражнения и скороговорки, исправление многочисленных «гэ» и «шо», неправильных

ударений и «каши во рту», чтение стихов и прозы, а также множество других полезных вещей выработали культуру речи и привили любовь к слову. Я так полюбила этот предмет, что в последствии стала педагогом по сценической речи! Через два года после окончания вуза, с горящими глазами и творческими идеями, я пришла работать на кафедру. Суммируя опыт моих преподавателей (а позже — и коллег), старалась передать накопленные знания своим ученикам. Это счастье, когда ученики отвечают взаимностью и «перерастают» своих учителей. Ирина Тищенко — преподаватель сценической речи в нашей Академии, ведущая телепрограммы «Вечерняя кофа» на харьковском телевидении — моя ученица.

Но главным предметом на нашем курсе была «Режиссура». Репетиции до ночи (а иногда и до утра, если удавалось спрятаться в аудиториях или договориться с добродушными дежурными), постановочные планы, изучение теории Станиславского (знаменитое «если бы», события и конфликты... применяли на себе в жизни и на сцене) и снова репетиции, репетиции, репетиции...

Не знаю, смогли бы мы состояться как творческие личности в будущем, если бы не Гордеев?! Не уверена.

Хотелось бы вспомнить так рано ушедшего от нас Дмитрия Тадеушевича Прево — нашего педагога по режиссуре и актерскому мастерству на II и III курсах. С ним мы поставили музыкальный спектакль «Алиса в стране чудес», который и сейчас, тридцать лет спустя, помнят педагоги и зрители. Забавные фразочки Алисы (моя любимая роль!), Чеширского Кота (Володя Юрченко), Белого Кролика (Саша Ивченко) разошлись на цитаты. Даже сейчас, когда мне грустно, я пою песни Алисы...

А уже на IV курсе за нас взялся Сергей Иванович! Большой спектакль «Суджанские мадонны» о войне, женщинах на войне, нравственном выборе и доброте не оставил равнодушных. Если нет ничего за душой — такой спектакль не сыграть... Неправда сразу видна. Мы старались. Мы были честными.

Сейчас, более 30 лет спустя после окончания института, понимаешь, насколько ценный багаж мы получили за годы учебы. Многие выпускники курса

состоялись в профессии: Алексей Настаченко — режиссер харьковского театра-студии «Мадригал», заслуженный деятель искусств Украины, старший преподаватель нашего вуза. Валентина Медведева — красавица и бессменная «героиня» наших курсовых спектаклей — также нашла себя в профессии педагога: она читает «Грим» и «Режиссуру» в академии, Ирина Луговская — директор Дома культуры в Запорожской области, Ирина Коваль, Мария Сухинич, Виктор Ровдо и другие однокурсники также работают в области культуры, а Александра Ивченко — кандидат юридических наук, доцент Национального юридического университета им. Я.Мудрого. А ведь есть еще ученики!

«Сценическая речь» — основной предмет, который я читала. Но моя истинная страсть и любовь — «Режиссура» и «Актерское мастерство». Многие мои студенты, с которыми ставили спектакли и шоу, ездили на театральные фестивали и «не один пуд соли съели», стали преподавателями. Худенький и тоненький Рома Набоков (выпуск 2000 года) превратился в импозантного Романа Геннадьевича Набокова — кандидата искусствоведения, режиссера и бессменного ведущего харьковских шоу-программ, Марина (теперь уже старший преподаватель) Островская и Виктория (теперь уже кандидат искусствоведения, заслуженный работник культуры Украины) Бугаева стали прекрасными профессионалами в педагогике, Анна Куринная (выпуск 2004) — кандидат искусствоведения и преподаватель сценарного мастерства, Татьяна Борисова работает на СТБ в Киеве, имеет свою программу. И многие-многие другие мои сокурсники и ученики, о которых я всегда вспоминаю с любовью... Невозможно перечислить всех!

Но главное, все мы — ученики С.И. Гордеева.

«Кто набирает курс в этом году? Гордеев?»... И выстраивается очередь из абитуриентов, потому что если Гордеев набирает курс, и удастся поступить, пройти все этапы обучения до самого конца, значит через пять лет из стен академии выйдут профессионалы своего дела — РЕЖИССЕРЫ.

«Зачем вы пришли в наш институт? Если кто-то хочет отсидеться, ничего не делать — не получится! Здесь надо работать!» — неустанно повторяет заведующий кафедрой, профессор С.И.Гордеев. И в аудиториях на ул. Канторской снова и снова слышно гордеевское: «Не хлопчите лицом! Мне нужна правда! Правда в жизни и на сцене...»

Е.В. КАБУЛА, студентка 1982-1986 гг., курс
С.И.Гордеева, канд. пед. наук, доцент

«Колокольчики-звоночки», или «режиссерская армия» Гордеева

Согласно этикету зрелищных и учебных учреждений перед представлением или занятием всегда звенит звонок. Он зовет зрителей из фойе, пропахшего чем-то сладким и многообещающим, а студентов — из длинного академического коридора. И вот после этого пронзительного механического или электронного звука всякий раз начинается нечто новое: новые впечатления, новые знания или новые жизненные уроки.

Был 1999 год. Отзвучал последний звонок в школах. В актовом зале Харьковской государственной академии культуры шел День открытых дверей. Нам, уже не школьникам, но еще не студентам, рассказывали о том, что тогда еще так сложно было даже представить. О том, что будет через целых пять долгих-долгих лет (как нам тогда казалось). О профессиях нашей мечты! И была среди этого длинного списка одна — совсем праздничная, совсем волшебная, совсем магически-притягательная, яркая, как тысячи воздушных шаров — «Режиссер эстрады и массовых зрелищ».

Первый студенческий звонок. Нас было девятнадцать. Окрыленные идеей чудесной профессии человека, создающего праздник для других, мы учились на стыке веков: поступили в академию в конце XX века, а выпустились в начале XXI-го! Но нас было уже пятеро. Это было потом, а пока... мы поступили! Теперь мы зовемся группой 1-М или короче — «массовики». Вот наши имена: Леша Мазурчук, Аня Куринная, Коля Назаренко, Таня Борисова, Олег Егоров, Оксана Галонская, Володя Хмелев, Аня Короткова, Виталик Рудь, Юлия Цибзова, Саша Криволапов, Юлия Волкова, Наташа Ананко, Рома Павленко, Андрей Ярушин, Славик Луханин, Катя Максименко... А вот имена наших педагогов по специальности — Елена Васильевна Кабула (к сожалению, она вела у нас всего лишь первый год) и мастер нашего курса — Сергей Иванович Гордеев. Именно поэтому нас еще называли «гордеевцами».

И вот с этого абзаца начинается режиссерская проза студенческой жизни XX–XXI века. Учиться у Сергея Ивановича было непросто. Он муштровал нас. Он требовал жесткой дисциплины. Он оттачивал нас, то и дело указывая на нашу «мешковатую осанку», «вялую дикцию», «заспанный» или «неопрятный» вид, что совершенно не имело ничего общего с «режиссером». Он приучал нас к жесткой дисциплине. Из вчерашних девочек и мальчиков мы превращались в режиссерскую армию — «солдат в юбках и брюках». Он говорил с каждым из нас: «Это для меня «звончок»! Вы уверены, что хотите стать режиссером?». И снова принимался за тренинг и муштру. Учеба, а потом, репетиции, репетиции, репетиции до поздней ночи. О да, мы не знали пощады!

Учебный корпус на ул. Канторской, 1, многое поведал на своем веку. Были в этом корпусе и мы. В ауд. №7 мы ставили наши первые этюды и спектакли. За импровизированными кулисами мы пытались спрятаться и попробовать хоть пятнадцать минут поспать, после бессонной репетиционной ночи. Тут же в кружечках заваривался и поедался самый быстрый студенческо-режиссерский продукт — вермишель «Mivina», а весной — редиска с булкой.

То и дело к нам в «семерку» заглядывали педагоги: М.А.Энтин, М. Я. Розин, В.И. Цветков... Они наблюдали наши режиссерские «потуги», они бывали на наших показах,

но их самих уже больше нет... и, как не грустно, больше не будет...

Так мы росли и, действительно, менялись. А потом наступила «новая эра» – «Шинели». Так назывался наш первый спектакль – инсценировка одноименного произведения Н.В.Гоголя, которую мы героически перепечатавали для репетиций огромное количество раз на старенькой ретро-печатной машинке Сергея Ивановича (ноутбуков у нас тогда еще не было, да и компьютеров тоже). Машинка эта была черного цвета и клавиши ее были черные, тяжелые, с немного затертыми буквами. Сценарии печатались под черную копирку на белых листах бумаги. И стилистика этого спектакля получилась такой же графически черно-белой.

Сергей Иванович любил нашу «Шинель». Акакий Акакиевич Башмачкин (Леша Мазурчук), Чиновники (Коля Назаренко, Таня Борисова, Саша Криволапов), Хозяйка (Аня Куринная), Немка (Оксана Галонская), Гриша (Олег Егоров)... Мы все жили этим спектаклем. «Шинель» шла на сценах Академии, Харьковского дома актера, на сцене международного фестиваля в Евпатории... И всякий раз в финале спектакля Башмачкин оказывался на затемненной сцене, подсвеченный фитильками восковых свечей. Пронзительно и ритмично звенели звоночки. Затем гасли и свечи. Наступала пауза. Буквально какую-то долю секунды. Пауза! И снова набирался свет в зале! И... аплодисменты грохотали как разряды грома. Нет, такое не забывается никогда!!!

Не забывается «Шинель», и наш эстрадный спектакль «Зазеркалье», и «Мистер Академия» и многие-многие номера и концерты, которые мы ставили нашей уже слаженной «режиссерской армией». Интересное это было время – студенческое.

2004 год. Была у Сергея Ивановича такая традиция: после удачного дипломного показа он дарил нам... колокольчики. Есть такой и у меня. Он белый, керамический с голубой каймой по краю, и звон его такой тоненький и пронзительный, как бы сказать, напоминающий звоночек...

Июнь. Мы выпускались. Нам тогда не дали дипломов вовремя (они задерживались где-то в Киеве), но наши младшие «гордеевцы» устроили чудесный выпускной-

капустник со своими «дипломами». И это тоже не забывается! И даже потом, когда в деканате нам вручили те, которые мы так долго ждали пять лет (годы, как оказалось, просто пролетели!), эти бумажные дипломчики – «Аттестаты профессиональной зрелости в сфере культуры и искусств» остались самыми дорогими и важными, вместе с их причудливым, но таким правильным, текстом:

«В руки Вам дан он – диплом!

И этот вопрос, совсем не прост.

Даже, чтоб в самый ужасный шквал,

Он путеводной звездой сиял!

Смело шагайте в искусство масс,

Выгнувши парус в тугой пляс!

Хоть слишком тяжелый у Вас груз,

Но знаем: каждый из Вас – НЕ ТРУС!!!».

Вместо P.S. Кто знает, как бы сложилась наша творческая судьба, если бы мы попали к другому мастеру? Сергей Иванович Гордеев научил нас выдержке, выносливости, силе воли, дисциплине, воспитал в нас лидерские качества. И эти уроки дали свои «плоды». Каждый из «гордеевцев» по-своему состоялся в искусстве и педагогике. Это и есть отголоски тех самых прославленных «звоночков» Сергея Ивановича.

Анна Куринная
студентка С.И. Гордеева 1999-2004 гг. выпуска,
доц., канд. иск., преподаватель сцен. мастерства

МИ ПРО ЦЕ ЗНАЄМО

ФОТОВИСТАВКА **студенток-волонтерок ХДАК**

Аліна Буланова і Настя Фарафоновна – студентки 2 курсу факультету культурології спеціальності «Журналістика», які поза межами навчального закладу проявляють активну громадянську позицію, не залишаючись байдужими до сьогоднішньої політичної ситуації в країні. Уже більше року вони прагнуть активно реалізувати себе на волонтерській ниві: працюють над проектом, що передбачає фотовиставку та короткометражний фільм про волонтерську діяльність в Україні. Цим самим дівчата не лише поширюють інформацію про війну на сході країни та російську збройну агресію, а й подають цікаві журналістські матеріали про діяльність волонтерських рухів у прифронтових містах, оприлюднюють особливості співпраці волонтерів з бійцями в шпиталях, у центрах реабілітації тощо, де вони не просто спілкуються з учасниками АТО, будучи терплячими слухачами, а й є справжніми (хоч і не дипломованими) психологами-сповідниками, які лікують поранені людські душі.

Треба зазначити, що пілотна фотовиставка, організована Аліною та Настею (під керівництвом Ірини Борисівни Іванової – доктора філологічних наук, доцента кафедри журналістики ХДАК), вже була оприлюднена в Харківській філармонії, а також у стінах рідної Альма матер. Виставка, як зазначають дівчата, присвячена людині...людині на війні: і простому хлопцеві-бійцю, який ціною життя прагне захистити Батьківщину, і жінці-лікарці, яка вночі чергує на вокзалі або в шпиталі, прагнучи вчасно надати допомогу пораненому... Виставка й досі є активною. Усі охочі можуть познайомитися з нею у волонтерському пункті «Південний пост», що знаходиться на третьому поверсі залізничного вокзалу нашого міста.

На сьогодні дівчата подаються на грант, щоб показати проект за межами України, нагадуючи європейцям про тяжкі наслідки збройних конфліктів і поширюючи ідею волонтерства та єдності народу в цілому

Видавничі новинки інформаційно-бібліографічного відділу бібліотеки

Одним із важливих напрямів роботи бібліотеки Харківської державної академії культури є її видавнича діяльність. Співробітники інформаційно-бібліографічного відділу самовіддано працюють над створенням бібліографічних, біобібліографічних покажчиків, дайджестів.

Дієвим засобом репрезентації науково-освітнього доробку вчених ХДАК є біобібліографічні покажчики.

У 2002 р. рішенням ученої ради ХДАК засновано серію «Видатні педагоги Харківської державної академії культури». Основне завдання серії —

освіти III–IV рівнів акредитації «Бібліотекар року» і визнані переможцями за номінацією «Кращий бібліографічний покажчик».

Біобібліографічний покажчик «Шейко Василь Миколайович: до 75-річчя від дня народження», в якому висвітлено життєвий шлях, науковий та науково-педагогічний доробок відомого вченого-культуролога, історика, лідера української культурологічної школи, доктора історичних наук, професора, заслуженого діяча мистецтв України, члена-кореспондента Національної академії мистецтв України, ректора Харківської

Всеукраїнський бібліотечний "Біографічний рейтинг - 2017"

З нагоди 100-літнього ювілею Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського та 25-ліття Інституту біографічних досліджень започатковується «Біографічний рейтинг» з метою виявлення та популяризації доробку в галузі біографістики та біографіки вчених, краєзнавців

Колективні біографії Джерела біографії Біобібліографічні покажчики		Українець Алла Миколаївна: етнограф, краєзнавець, музейний фахівець : до 60-річного ювілею від дня народж. : наук.-допоміж. біобібліогр. покажч. / Рівнен. обл. універс. наук. б-ка, [уклад.: Н. М. Кожан, наук. ред. О. Л. Промська, ред. З. М. Тирак]. – Рівне : О. Зень [вид.], 2017. – 167 с. : фот. – (Серія "Дослідники Рівненського краю").	Рівне
		Шейко Василь Миколайович (до 75-річчя від дня народження) : біобібліогр. покажч. / Харків. держ. акад. культури, Б-ка, [уклад.: С. Є. Євсєєнко та ін., наук. ред. Н. М. Кушнарєнко]. – Харків : ХДАК, 2017. – 239, [9] с. : фот. – (Видатні педагоги Харківської державної академії культури).	Харків
		Шлях до успіху Олександри Янович (до 55-річчя від дня народження) : біобібліогр. покажч. / НБ ТНПУ ім. В. Гнатюка, уклад. Н. І. Пельо, бібліогр. ред. О. Я. Кульчицька. – Тернопіль : Вектор, 2017. – 82 с. – (Бібліографія вчених ТНПУ ім. В. Гнатюка).	Тернопіль

всесторонньо розкрити наукову, науково-педагогічну, організаторську, творчу діяльність викладачів академії, їх особистий внесок у розвиток alma mater.

У межах серії вже видано 15 біобібліографічних видань, присвячених життю та діяльності науковців ХДАК: ректора академії В. М. Шейка (2002, 2012, 2017), Н. Ф. Колосової (2002), Н. М. Кушнарєнко (2005, 2010), А. З. Житницького (2005), І. І. Гулеско (2007), С. І. Гордєєва (2008), Г. Й. Чернявського (2011), Г. Г. Асєєва (2013), М. В. Дяченка (2013), А. А. Соляник (2014), Н. Я. Фрідьєвої (2015), О. І. Чепалова (2016). Покажчики, присвячені проректору з наукової роботи ХДАК Н. М. Кушнарєнко та Н. Я. Фрідьєвій, були представлені на конкурсі Харківського зонального методичного об'єднання бібліотек закладів вищої

державної академії культури В. М. Шейка, увійшов до всеукраїнського бібліотечного «Біографічного рейтингу», започаткованого у 2017 р. Інститутом біографічних досліджень Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського за номінацією «Біобібліографічний покажчик».

Нещодавно вийшло друком чергове видання, присвячене 70-річчю з дня народження, 50-річчю творчої та 40-річчю педагогічної діяльності Сергія Івановича Гордєєва — професора, кандидата мистецтвознавства, заслуженого діяча мистецтв України, театрознавця, завідувача кафедри режисури ХДАК.

Укладачі біобібліографічного покажчика Євсєєнко С. В., Левченко О. М., Хижна О. С., Шикаленко Т. О. розробили таку структуру видання,

яка дозволила висвітлити всі грані наукової та творчої діяльності С. І. Гордєєва.

Розпочинається показник біографічними нарисами народного артиста України, художнього керівника Національної філармонії України В. А. Лукашева, доктора філософських наук М. В. Дяченка, доктора культурології А. А. Кікоть та розділом «Основні дати життя, наукової, науково-педагогічної та творчої діяльності С. І. Гордєєва».

Бібліографічна складова показника — публікації з 1968 р. по серпень 2018 р. Матеріал згруповано в чотирьох розділах. До першого розділу ввійшли авторські праці С. І. Гордєєва, написані у співавторстві та редакторські: монографії, статті в наукових збірниках, періодичних виданнях, енциклопедіях, матеріали наукових конференцій, бібліографічні видання, інтерв'ю, навчально-методичні матеріали тощо. У другому та третьому розділах містяться матеріали про наукову діяльність ученого: офіційне опонування дисертацій, відгуки на автореферати дисертацій, рецензування монографій та навчальних видань, участь в організації наукових конференцій. У четвертому розділі зібрано джерела про різносторонню наукову, науково-педагогічну, творчу та громадську діяльність С. І. Гордєєва.

Бібліографічні описи згруповано в хронологічно-алфавітному порядку.

1-й розділ «Авторські праці та видання за редакцією С. І. Гордєєва» містить 173 праці, починаючи з публікації 1969 р. — рецензії на виставу Харківського театру юного глядача «Робін Гуд». Сергій Іванович — автор монографії «Валентина Чистякова — легенда української сцени», навчального посібника «Майстерність режисера. Евристичні завдання по управлінню творчим процесом» (у співавт.), 46 статей, опублікованих в українських та зарубіжних наукових збірниках і журналах, укладач бібліографічних видань — каталогу «З книжкової колекції Леся Курбаса» (у співавт. з В. В. Сєдих та І. М. Фоменком) та бібліографічного показника «Творчий спадок Леся Курбаса у ХХІ столітті» (у співавт. з бібліографами С. В. Євсєєнко та О. М. Левченко). С. І. Гордєєв — активний учасник наукових конференцій. Про це зокрема свідчать 40 його публікацій у збірниках матеріалів конференцій, що проходили в Харкові, Києві, Ярославлі, Баку, Уфі, Мінську і т. д. У доробку науковця — 46 навчально-методичних видань.

С. І. Гордєєв — відомий в Україні постановник масових свят, театралізованих програм, організатор та учасник мистецьких свят і фестивалів.

У показнику подано інформацію про режисерську діяльність С. І. Гордєєва — 43 вистави, 147 театралізованих масових видовищ, свят, концертів, записи Харківською обласною державною телерадіокомпанією театральних вистав у постановці режисера та передач за його участю. А розділ «Участь С. І. Гордєєва в журі конкурсів та фестивалів» розкриває ще один напрям діяльності митця.

Багатоаспектно розкривають тему допоміжні показники — іменний, предметний, показник назв авторських праць та видань за редакцією С. І. Гордєєва.

Професійно розроблений предметний показник висвітлює основні теми наукової діяльності вченого. Це акторська та режисерська майстерність, питання виховання актора, історія українського театру, зокрема творчість народної артистки України В. М. Чистякової, театральна, хореографічна освіта, художнє оформлення вистав, театральна педагогіка Леся Курбаса тощо.

В іменному показнику наведено перелік співавторів, авторів публікацій про ювіляра, перелік персоналій діячів культури і мистецтва, котрим присвячені публікації С. І. Гордєєва (Леся Курбас, В. М. Чистякова, В. М. Айзенштадт, Ф. Є. Шишигін, Ю. О. Станішевський, В. О. Давидов).

Показник — науково-допоміжний — має свою цільову та читачку аудиторію: науковців, дослідників історії українського театру, зокрема творчості Леся Курбаса та В. М. Чистякової, фестивального руху Харкова, театральних педагогів, аспірантів та студентів театральних факультетів закладів вищої освіти. Означене видання підтримує імідж С. І. Гордєєва як ученого, розкриває творчо-педагогічну школу науковця, діяльність очолюваної ним кафедри режисури ХДАК.

Розкривають творчу особистість ювіляра й фотоматеріали — яскравий фотолітопис, в якому в різні роки С. І. Гордєєв — актор, режисер, науковець, педагог. Зазначено світлина видатних особистостей, з якими впродовж багатьох років спілкувався ювіляр. Надано фото державних нагород, афіш свят і вистав, постановки яких були здійснені на різних сценічних майданчиках Харкова, Києва, Полтави та інших міст України. Зокрема 2 афіші з бенефісів ювіляра 2003 та 2008 рр. мають дуже красномовні назви: «Я долі іншої і не бажаю...» та «Я стверджую — життя прекрасне!».

Усі публікації в показнику наявні у фонді бібліотеки ХДАК — основного джерела та зберігача праць науковців академії.

Біобібліографічний показник «Гордєєв Сергій Іванович: до 70-річчя від дня народження, 50-річчя творчої та 40-річчя педагогічної діяльності» чекає своїх читачів!

*С.В. Євсєєнко,
провідний бібліограф бібліотеки ХДАК*

Перший крок до формування інформаційної культури

У Законі України «Про вищу освіту» (Стаття 33) бібліотеку названо одним із основних підрозділів закладу вищої освіти, фонд якої має відповідати вимогам стандартів освітньої діяльності. Бібліотека Харківської державної академії культури є освітнім, науковим, інформаційним, культурно-просвітницьким структурним підрозділом, має багатогалузевий фонд (більше 306 тис. примірників), який щорічно поповнює виданнями з теорії та історії культури, бібліотекознавства, бібліографознавства, книгознавства, музичного, театрального, хореографічного мистецтва, менеджменту й адміністрування, туризму, психології, теорії кіно та телебачення, педагогіки. До складу фонду входять і електронні видання (документи, запозичені з інтернет-ресурсів відкритого доступу): підручники, монографії, наукові збірники тощо (2715 видань). Бібліотека передплачує періодичні видання. У 2018 р. — це 80 назв журналів за всіма напрямками підготовки студентів та 19 назв газет. З 2007 р. колектив бібліотеки цілеспрямовано створює повнотекстову базу даних видань викладачів академії.

Бібліотека ХДАК завжди радо зустрічає читачів — викладачів та студентів. Особлива увага — до студентів-першокурсників.

Традиційно у вересні-жовтні співробітники інформаційно-бібліографічного відділу проводять екскурсії бібліотекою, успіх яких залежить від ретельної підготовки. З першого ознайомлення з бібліотекою студенти повинні відчувати доброзичливість, щирі турботу про них, намагання допомогти в навчанні. Ми розуміємо, що часто від таких зустрічей залежить, чи відвідуватимуть студенти бібліотеку.

Розпочинається бесіда з короткого огляду історії ХДАК, факультету, на якому навчаються присутні студенти, з розповіді про їхню майбутню професію, наявність законодавчої бази, проведення наукових конференцій, можливість участі в конференціях ХДАК, навчання в аспірантурі та захисту дисертацій.

Бібліографи ознайомлюють присутніх зі структурою бібліотеки, фондом, особливостями обслуговування у відділах бібліотеки — на загальному, навчальному, науковому, нотно-музичному абонементі, в інформаційно-бібліографічному відділі, читальній залі, електронній

читальній залі. Читачі мають можливість переглядати книжкові виставки, організовані в читальній залі, відвідувати Дні інформації, Дні магістра, Дні аспіранта, які відбуваються в інформаційно-бібліографічному відділі. Бібліотека має професійно розроблений довідковий апарат. Студенти ознайомлюються з алфавітним, систематичним каталогами, розміщеними в інформаційно-бібліографічному відділі, та з електронним каталогом, скористатись яким можна в 17 кім., електронній читальній залі та звернувшись до сайту бібліотеки (<http://lib-hdak.in.ua/>). Пошук в електронному каталозі можливий більше ніж за 30 критеріями. Записи поновлюються щоденно. Нині їх більше 230 тис. Під час розповіді про сайт звертається увага на проект «Єдина картка читача», на можливість спілкуватися з бібліотекою в соціальній мережі Facebook.

Кожна екскурсія супроводжується виставкою навчальних, довідкових, періодичних видань за напрямом підготовки студентів, ознайомленням з електронними ресурсами, наявними в бібліотеці ХДАК.

16 вересня до бібліотеки завітали студенти 1 курсу факультету кіно-, телемистецтва — майбутні телережисери, телеоператори, телерепортери разом із завідувачем кафедри телерепортерської майстерності Т. О. Логіною, завідувачем кафедри телебачення Ю. Б. Коваленко, куратором Є. В. Суботою.

До послуг студентів факультету — навчальні і наукові видання з теорії та історії кіно, телебачення, монтажу, ораторського мистецтва, звукорежисури, медіадосліджень тощо. Є в бібліотеці унікальні енциклопедії, словники, багаторічні колекції журналів «Искусство кино» та «Кіно-Театр».

Зацікавила студентів розповідь про колекцію рідкісних та цінних видань бібліотеки.

Немало цікавого очікує й студентів хореографічного, режисерського факультетів, факультету менеджменту та адміністрування, культурології, музичного мистецтва, соціальних комунікацій.

Ласкаво просимо до бібліотеки!

С. В. Євсєєнко,
провідний бібліограф бібліотеки ХДАК

ПРО МОВУ, СТУДЕНТСТВО І ПОДАРУНКИ

У Харківській державній академії культури спільними зусиллями працівників бібліотеки та викладачів кафедри мистецтвознавства, літературознавства і мовознавства відзначили День української писемності й мови та День студента.

Увага! Конкурс!

Заходи з популяризації та поширення державної мови розпочалися відкриттям I етапу IX Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка та XIX Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Студенти 1-х та 2-х курсів усіх факультетів академії успішно впоралися з різноманітними завданнями не лише теоретичного, але й творчого характеру.

#ПИШЕМО РАЗОМ

9 листопада в одній аудиторії зібралося близько 70 викладачів, працівників і студентів академії для того, щоби взяти участь у масштабному флешмобі – Всеукраїнському радіодиктанті національної єдності. Разом із мільйонами інших українців по всьому світу, присутні уважно слухали голос диктора і старанно записували кожне слово. Виявилося, що навіть така річ, як диктант, може приносити задоволення та об'єднувати.

Студенти – назавжди

А 15 листопада найталановитішу, творчу й ерудовану спільноту академії зібрав II Літературний фестиваль «Коло творчості», День студента і ще багато приемних приводів. Присутні мали нагоду побачити студентські світлини поважних і знаних нині викладачів академії, дізналися про відомих діячів культури і мистецтва, які свого часу навчалися у ХДАК.

Віддай людині крихітку себе...

У межах фестивалю в режимі відкритого мікрофона кожен охочий міг поділитися власними творами. Молоді письменники зачаровували присутніх красою поезії та прози на тему кохання. Найталановитіші з них отримали дипломи учасників і переможців творчого конкурсу «Всьому початком є любов».

Вітаємо переможців!

Свої нагороди отримали й переможці IX Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка та XIX Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика, а саме: **Ольга Гросул, Софія Панасюк, Катерина Сорокіна** (студентки I курсу факультету культурології), **Валентина Домашенко і Вероніка Мілуш** (студентки II курсу факультету хореографічного мистецтва), **Анастасія Шкурко** (студентка I курсу факультету соціальних комунікацій).

Дипломи і пам'ятні подарунки також отримали найграмотніші учасники радіодиктанту: **Світлана Євсєєнко** (бібліограф бібліотеки ХДАК), **Ельнара Зульф'ярова й Олеся Мурашко** (студентки II курсу факультету культурології) – і найактивніша читачка бібліотеки **Анастасія Лузан** (студентка II курсу факультету соціальних комунікацій).

Доброю традицією стало частування гостей свята гарячим чаєм і різними смаколиками. Цьогоріч тепла, дружна, творча й невимушена атмосфера була доповнена поетичними передбаченнями від класиків української літератури.

Ольга Піскунова, викладач кафедри мистецтвознавства, літературознавства та мовознавства ХДАК

«Travel Show» по-студенчески

Накануне Нового года сцена Харьковской государственной академии культуры зажглась светом 7 ярких и необыкновенно талантливых факультетов родной Альма-матер. 7 известнейших государств мира, 14 достойных конкурсантов, 7 приглашенных профессионалов, занимавших почетные места жюри, и лишь одно шоу, сумевшее объединить студентов всех направлений и специальностей Академии культуры. «Travel Show» – уникальное событие в жизни нашего творческого вуза, организованное студентами-режиссерами 4-го курса под руководством Марины Васильевны Островской – старшего преподавателя кафедры режиссуры.

Оценивали яркие творческие номера лучшие из лучших: заслуженный работник культуры Украины, заведующая кафедрой телерепортёрского мастерства ХГАК – Татьяна Александровна Логинова; заслуженный работник культуры Украины, старший преподаватель кафедры режиссуры ХГАК – Виктория Александровна Бугаёва; старший преподаватель кафедры режиссуры ХГАК – Валентина Викторовна Медведева; преподаватель кафедры медиакоммуникаций ХНУ им. В.Н.Каразина – Анатолий Васильевич Подорожко; многократный чемпион Украины, призёр чемпионатов мира по современной хореографии, руководитель студенческого ансамбля НТУ ХПИ, директор «IDance Studio», преподаватель кафедры современной и балльной хореографии – Денис Сергеевич Паукштелло; заслуженный работник культуры Украины, заведующая отделом по работе с творческими объединениями Муниципального центра культурных инициатив – Ирина Иосифовна Чемеровская; возглавлял же команду жюри проректор по учебной работе ХГАК, доктор искусствоведения, профессор – Юрий Иванович Лошков.

Впервые на сцене ХГАК в едином театрализованном шоу продемонстрировали свои таланты и поборолись за главный кубок ректора 14 представителей абсолютно всех факультетов академии.

Честь факультета культурологии отстаивали Евгения Оніпко и Валерия Лазарева. Они знакомили зрителя с традициями и культурой Бразилии. Яркие костюмы, заряжающие энергией ритмы самбы, забавные шутки – все это не оставило равнодушным ни одного зрителя.

Избранные конкурсанты от факультета кино, телеискусства Иван Шаля и Елизавета Байдак подарили улыбки зрителям «Travel Show», представляя колоритный и солнечный Израиль.

Представители факультета управления и бизнеса в лице Виктора Горенкова и Алины Кононенко приоткрыли завесу тайн загадочной Японии, погружая зрителей в традиции известного на весь мир театра кабуки.

Факультет социальных коммуникаций представляли Даниил Банников и Владимир Суецкий, которые удивили жюри и зрительный зал не только яркой и незабываемой атмосферой жаркой Мексики, созданной на сцене, но и

сплочённостью, продемонстрированной в творческом номере студентами этого факультета.

Прекрасные представительницы факультета музыкального искусства Мария Томчук и Ангелина Маймецкая удивляли и очаровывали зрителя мелодичностью и утонченностью эlegantной Франции.

Достойно представили факультет хореографического искусства Дарья Посметная и Владислав Кравцов. Ребята покоряли всех заводными мотивами укулеле, разноцветными леями и, конечно, ритмичными танцами – хула, открывая каждому зрителю шоу яркие традиции штата Гавайи.

Факультет театрального искусства был представлен студентами 1-го курса Дианой Стыценко и Николаем Черёмухиным. Именно этот факультет мы поздравляем с почетным званием победителя «Travel Show». Преобразившись в узнаваемые образы индийских персонажей, конкурсанты просто «сорвали куш» в виде шквала аплодисментов, знакомя зрителей с необыкновенно богатой и неповторимой культурой красочной Индии.

Студенты ХГАК в очередной раз доказали, что именно в творческом объединении всех направлений и специальностей рождается настоящая семейная атмосфера, поддержка и взаимовыручка. Каждый, кто принимал участие в студенческом конкурсе «Travel Show», безусловно, стал победителем в тот вечер, вне зависимости набранных баллов за все пройденные испытания.

Студенты-режиссёры 4-го курса искренне благодарят всех участников программы, членов жюри и зрительный зал за прекрасную атмосферу, созданную в тот вечер на сцене Харьковской государственной академии культуры, где каждый стал неотъемлемой частью нашей дружной академической семьи

Оксана Дудник,
студентка 4 курса, гр.1 М